

**МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
КАФЕДРА ТЕОРІЇ ТА МЕТОДИКИ ПОЧАТКОВОЇ ОСВІТИ
НАУКОВИЙ СТУДЕНТСЬКИЙ ГУРТOK
«ПЕРСПЕКТИВИ ОСВІТНЬО-ПЕДАГОГІЧНОЇ НАУКИ»**

НОВА УКРАЇНСЬКА ШКОЛА: СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ

**Збірник тез доповідей
IV Всеукраїнської студентської науково-практичної конференції**

МУКАЧЕВО
27 ВЕРЕСНЯ 2023 РОКУ

УДК 373.3/.5.015.31:159.923(477)(043.2)

*Розглянуто і схвалено кафедрою теорії та методики початкової освіти
Мукачівського державного університету
(протокол № 3 від 29 вересня 2023 року)*

Рецензенти:

Кіліченко Оксана Іванівна, кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри початкової освіти, Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника (м. Івано-Франківськ).

Кравченко Тетяна Миколаївна, PhD, доктор філософії в галузі Освіта/Педагогіка, викладач кафедри англійської мови, літератури та методики іноземних мов, Мукачівський державний університет (м. Мукачево).

Наукове консультування і редагування:

доктор педагогічних наук, професор Товканець Ганна Василівна.

Н74

Нова українська школа: стратегія розвитку особистості: збірник тез доповідей IV Всеукраїнської студентської науково-практичної конференції (27 вересня 2023 р., Мукачево) / За заг. ред. Г. В. Товканець. Мукачево: Вид-во МДУ, 2023. 130 с.

У збірнику представлено тези доповідей учасників студентської науково-практичної конференції «Нова українська школа: стратегія розвитку особистості», в яких розкрито актуальні питання реалізації сучасних підходів до освітнього процесу в умовах Нової української школи.

Видання розраховане на науковців, викладачів, студентів, які займаються проблемами розвитку особистості і стратегії розвитку Нової української школи.

Редакційна група:

Товканець Г. В. – д. пед. н., завідувачка кафедри теорії та методики початкової освіти Мукачівського державного університету, Сідор Ю. І. (ПО-3), Недосека І. Р. (ПО-2), Нестерук А. А. (ПО-2), Чорноморець А. О. (ПО-2), Сарканич К. В. (ПО-4), Мороз М. В. (ПО-21сп).

Відповідальність за достовірність фактів, цитат,
цифр та інших відомостей несуть автори публікацій.

гра в «Будівельників» коли вивчаються одиниці довжини чи площі, гра в «Дослідників» тощо). Навчають дітей вмінню аргументувати за допомогою методу «Незакінчене речення»: Я думаю . . . , Я вважаю, що . . . , На мою думку . . . [2; 4] .

Отже, використання інтерактивних методів навчання в початковій школі має значний позитивний вплив на якість освіти. Ці методи сприяють активній взаємодії між учнями, розвивають їхні критичне мислення, спроможність аргументувати свої думки і спілкуватися з іншими. Вони також сприяють психологічному комфорту на уроках та підвищують мотивацію учнів до навчання.

Інтерактивні методи навчання в початковій школі сприяють більш глибокому і зрозумілому засвоєнню навчального матеріалу, розвитку важливих навичок і навичок спілкування, є важливою складовою сучасної освіти. Інтерактивне навчання – це навчання в режимі діалогу, постійна активна взаємодія всіх його учасників з використанням моделей комунікацій, стосунків, ролей тощо.

Список використаних джерел:

1. Поняття та методи інтерактивного навчання. URL: <https://naurok.com.ua/interaktivni-metodi-navchannya-u-pochatkoviy-shkoli-55165.html> -
2. Іванішева С. Форми і методи інтерактивного навчання. //Початкова школа.2006. №3. С.9-11.
3. Суть та методи інтерактивного навчання. URL: <http://prolisok.it-we.net/interaktivni-metodi-navchannya-v-pochatkovij-shkoli> -
4. Мета та суть інтерактивного навчання. URL: https://novopetrivka.at.ua/publ/interaktivni_metodi_navchannja_v_pochatkovij_shkoli/1-1-0-14

Яворська Л. В., здобувачка вищої освіти спеціальності 011 Освітні педагогічні науки, група ОПН-2м(з) Мукачівського державного університету
Науковий керівник:
к. п. н., доц. Кушнір І. І.

ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ ДО УПРАВЛІННЯ СУЧАСНИМИ ЗАКЛАДАМИ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ

В Україні на початку ХХІ ст. склалися досить сприятливі умови для оновлення управління освітою. Варто зазначити, що розвиток закладу освіти сьогодні неможливий без розвитку системи управління ним. Підхід до аналізу сучасного ЗЗСО ґрунтується на сприйнятті його як особливої соціальної організації, складної відкритої системи. Школа створюється суспільством; покликана виконувати соціально визначені цілі та завдання; не може існувати без постійного зовнішнього притоку людей (здобувачі освіти, вчителі, громадськість); не може здійснювати свою діяльність без фінансування; не може не реагувати на зовнішню ситуацію (економіка, політика, культура); не є єдиним фактором якості навчання та виховання школярів. У

свою чергу, навчальний заклад як соціально-педагогічна система впливає на освітню політику та суспільство в цілому.

Цікавими для нашого дослідження є наукові доробки, присвячені проблемі інноваційних підходів до педагогічного менеджменту (Г. Єльнікова, Л. Даниленко, Г. Дмитренко, В. С. Пікельна та ін.) [1]. Саме вони стали підґрунтям державної програми розбудови освітньої галузі та управління нею. Науковці зазначають, що нова система управління повинна бути державно-громадською, враховувати регіональні особливості, орієнтувати освітній заклад на розвиток. Як показує практика, першочерговим є налагодження високопрофесійного наукового, аналітичного і прогностичного супроводу управлінських рішень. Управління системою приватних ЗЗСО в Україні на основі методичних та теоретичних підвалин сучасного менеджменту розглядає С. Жарая. Автор обґрунтовує доцільність використання таких системних принципів управління приватним ЗЗСО: об'єктивності в управлінні; прогнозування; вміння знайти головну ланку серед управлінських завдань; участі об'єкта в управлінні; співвідношення державних і недержавних засад в управлінні; випереджального розвитку теорії стосовно практики; законності та ієрархічності [2].

Ретроспективний аналіз управління освітою дає підстави стверджувати, що основними факторами, які зумовлюють та забезпечують розвиток управління, є: фактори зовнішнього середовища: науково-технічний прогрес; зміни соціально-економічного становища в Україні; характер та особливості управління суспільством на різних історичних етапах; зміни у ставленні та вимогах соціуму до навчальних закладів; розвиток психолого-педагогічної науки, теорії управління та інших суміжних наук; тенденція входження керівників освітніх закладів до загального менеджерського складу; соціально-політичні фактори; світовий контекст розвитку освіти, розширення міжнародної активності, зв'язків; ринок праці тощо.

До внутрішніх факторів відносяться: зміна освітньої парадигми; розвиток ЗЗСО як соціально-педагогічної системи; тенденції щодо моделювання освітніх закладів, розширення мережі шкіл різних типів та форм власності; зростаючі вимоги до особистості керівника освітнього закладу, рівня його професійної компетентності; оновлення змісту освіти та технологій навчання; зміни у фінансуванні освіти та засобах регулювання навчальних закладів тощо.

Сучасні процеси децентралізації влади в Україні сприяють активному утворення об'єднаних територіальних громад (ОТГ), освітніх округів та опорних навчальних закладів. В сучасній педагогічній практиці знайшли своє втілення нові шкільні об'єднання – освітні округи, що слугують умовою підвищення якості освіти, засобом поліпшення умов для розвитку особистості, розширюють можливості для участі учнів сільських ЗЗСО у навчальних проєктах, конкурсах, фестивалях, грантах та ін. У різних областях України сьогодні функціонує близько двох тисяч освітніх округів, діяльність яких базується на засадах інтеграції та кооперації всіх суб'єктів, що входять до його (освітнього округу) складу, відповідно до чинного законодавства та Положення про освітній округ. Як показує практика, освітній округ забезпечує розгалужену інфраструктуру освітнього простору регіону, розширює доступ малим шкільним колективам до освітніх ресурсів, підвищує якість освітніх послуг та покращує умови для розвитку творчої особистості [4].

Таким чином, ефективне управління закладом освіти неможливе без розуміння сучасної стратегії і тактики, мотивів і потреб працівників закладу та їх ефективного використання в управлінській взаємодії. Серед основних напрямів модернізації управління освітою в контексті сьогодення заслуговують на особливу увагу такі, як: оптимізація організаційно-управлінських структур; удосконалення технологій прийняття управлінських рішень; оновлення функцій управління; впровадження нової етики управління; фандрейзингова діяльність менеджерів освіти тощо.

Список використаних джерел:

1. Вдовиченко Р. П. Управлінська компетентність директора школи. Х.: Вид. група «Основа», 2017. 112 с.
2. Карамушка Л. Психологія управління: Навчальний посібник. К.: - Міленіум, 2003. 344 с.
3. Концепція «Нова школа. Простір освітніх можливостей» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://mon.gov.ua/activity/education/zagalna-serednya/ua-sch-2016/>. – 40 с.
4. Положення про освітній округ, затверджене постановою Кабінету Міністрів України від 27 серпня 2010 № 777 URL: <http://osvita.ua/legislation/other/8841>

Шевчик Я. М., Товканець О.С. Ергономіко-педагогічні умови праці у формуванні освітнього середовища початкової школи.....	120
Шпеник А. В., Король Н. В. Сім'я, як первинний чинник виховання особистості.....	122
Юсипович І. І., Товканець О. С. Інтерактивні методи навчання в початковій школі як взаємодія учасників освітнього процесу.....	124
Яворська Л. В., Кушнір І. І. Інноваційні підходи до управління сучасними закладами загальної середньої освіти.....	126

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>